

absconde me; ne permittas me separari à te; ab hoste maligno defende me; in hora mortis meae voca me, et iube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in saecula saeculorum. Amen.

Recedo à te modicum, Domine Iesu, sed non sine te, consolatio, felicitas et omne bonum animae meae; et me amantissimo cordi tuo cum omnibus fratribus, amicis et inimicis meis humillimè commendo. Ama nos, Domine, et transforma quàm simillimè in te. Totus occuper in te et propter te, nihilque sit obiectum verborum meorum, actionumque mearum internarum et externarum, nisi tu amor meus, qui vivis et regnas per omnia saecula saeculorum. Amen.

PII AFFECTUS POST MISSAM,

ex lib. IV de Imitatione Christi.

1. O dulcissime et benignissime Iesu! quanta tibi reverentia et gratiarum actio cum perpetua laude, pro susceptione sacri corporis tui debetur, cuius dignitatem nullus hominum explicare potens invenitur! O quàm salutare et utile consilium tuum, cum illud instituisti! quàm suave et iucundum convivium, cum te ipsum in cibum donasti! O quàm admirabilis operatio tua, Domine! quàm potens virtus tua, quàm infallibilis veritas tua! Dixisti enim, et facta sunt omnia; et hoc factum est quod ipse iusisti.

2. Mira res, et fide digna ac humanum vincens intellectum, quòd tu, Domine Deus meus, verus Deus et homo, sub modica specie panis et vini integer continearis, et sine consumptione à sumente manducaris! Tu, Domine universorum, qui nullius habes indigentiam, voluisti per Sacramentum tuum habitare in nobis; conserva cor meum et corpus immaculatum, ut laetè et purè conscientia saepius valeam tua celebrare mysteria, et ad meam perpetuam accipere salutem, quae ad tuum praecipuè honorem et memoriale perenne sanxisti et instituisti.

3. Laetare, anima mea, et gratias age Deo pro tam nobili munere et solatio singulari in hac lacrymarum valle tibi relicto. Nam quoties hoc mysterium recolis et Christi corpus accipis, toties tuae redemptionis opus agis et particeps omnium meritorum Christi efficeris. Caritas etenim Christi nunquam minuitur, et magnitudo propitiationis eius nunquam exhaustitur. Ideo novà semper mentis renovatione ad hoc disponere te debes et magnum salutis mysterium attentà consideratione pensare. Ita magnum, novum, et iucundum tibi videri debet, cum celebras aut missam audis, ac si eodem die Christus primum in utero Virginis descendens, homo factus esset; aut in cruce pendens pro salute hominum, pateretur et moreretur. (*Cap. 2*).

4. Unde et omnium devotorum cordium iubilaciones, arduos affectus, mentales excessus, ac supernales illuminationes, et coelicas visiones tibi offero et exhibeo, Domine Iesu, cum omnibus virtutibus et laudibus, ab omni creatura in coelis et in terra celebratis et celebrandis, pro me et omnibus mihi in oratione commendatis, quatenus ab omnibus dignè lauderis et in perpetuum glorificeris. Laudent te universi populi, tribus et linguae; et sanctum ac mellifluum nomen tuum cum summa iubilacione et ardenti devotione magnificent. Et quicumque reverenter ac devotè altissimum Sacramentum tuum celebrant et plena fide recipiunt, gratiam et misericordiam apud te invenire mereantur, et pro me peccatore suppliciter exorent; cumque optatà devotione ac fruibili unione potiti fuerint, et benè consolati ac mirificè refecti, de sacra mensa abscesserint, mei pauperis recordari dignentur. (*Cap. 17*).

5. Quis mihi det, Domine, ut inveniam te solum, et aperiam tibi cor meum, ut fruatur te, sicut desiderat anima mea; et iam me nemo despiciat, nec ulla creatura me moveat vel respiciat; sed tu solus mihi loquaris, et ego tibi sicut dilectus ad dilectum loqui, et amicus cum amico convivari?... Hoc oro, hoc desidero, bone Iesu, ut tibi totus uniar, cor meum ab omnibus creatis rebus abstraham; magisque per sacram communionem,

ac frequentem celebrationem, coelestia et aeterna sapere discam. Ah! Domine Deus, quando ero tecum totus unicus et absorptus, meique totaliter oblitus? Tu in me et ego in te, et sic nos pariter in unum manere concede.

6. Verè tu es dilectus meus, electus ex millibus, in quo complacuit animae meae habitare omnibus diebus vitae suae. Verè tu es pacificus meus, in quo pax summa et requies vera; extra quem labor, et dolor, et infinita miseria. Verè tu es Deus absconditus, et consilium tuum non est cum impiis, sed cum humilibus et simplicibus sermo tuus. O quàm suavis est spiritus tuus, Domine, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pater suavissimo de coelo descendente, illos reficere dignatus es! Verè non est alia natio tam grandis, quae habeat deos appropinquantés sibi, sicut tu, Deus noster, ades universis fidelibus tuis; quibus ad quotidianum solatium et cor erigendum in coelum, te tribuis ad edendum et fruendum.

7. Quae est enim alia gens tam inelyta, sicut plebs christiana; aut quae creatura sub coelo tam dilecta, ut anima devota ad quam ingreditur Deus, ut pascat eam carne suâ gloriosâ! O ineffabilis gratia! O admirabilis dignatio! O amor immensus homini singulariter impensus! Sed quid retribuam Domino pro gratia ista, pro caritate tam eximia! Non est aliud quod gratius donare queam, quàm ut cor meum Deo meo totaliter tribuam et intimè coniungam. Tunc exultabunt omnia interiora mea, cum perfectè fuerit unita Deo anima mea. Tunc dicet mihi: Si tu vis esse mecum, ego volo esse tecum. Et ego respondebo illi: Dignare, Domine, manere mecum; ego volo libenter esse tecum. Hoc est totum desiderium meum, ut cor meum tibi sit unitum. (Cap. 13).

8. Multa bona largitus es, et adhuc saepius largiris in Sacramento dilectis tuis devotè communicantibus, Deus meus, susceptor animae meae, reparator infirmitatis humanae et totius dator consolationis internae. Nam multam ipsis consolationem adversus varias tribulationes infundis, et de imo deiectionis propriae ad spem tuae protectionis erigis, atque novâ quâdam gratiâ eos

intus recreas et illustras, ut qui anxii primùm et sine affectione se ante communionem senserant, postea resecuti cibo potuque coelesti, in melius se mutatos inveniunt. Ego quidem laboro in sudore vultus mei, dolore cordis torqueor, peccatis oneror, tentationibus inquietor, multis malis passionibus implicor et premor; et non est qui adiuvet, non est qui liberet et saluum faciat, nisi tu, Domine Deus, salvator meus, cui me committo et omnia mea, ut me custodias et perducas in vitam aeternam. Suscipe me in laudem et gloriam nominis tui, qui corpus tuum in cibum, et sanguinem in potum mihi dedisti. Praesta, Domine Deus, salutaris meus, ut cum frequentatione mysterii tui crescat meae salutis et devotionis affectus. (Cap. 4).

9. Offero quoque tibi, dulcissime et benignissime Iesu, omnia pia desideria devotorum, necessitates parentum, superiorum, amicorum, fratrum, sororum, omniumque charorum meorum et eorum qui mihi vel aliis propter amorem tuum benefecerunt, et qui orationes et missas pro se suisque omnibus dici à me desideraverunt et petierunt, sive in carne adhuc vivant, sive iam saeculo defuncti sint, ut omnes sibi auxilium gratiae tuae, opem consolationis, protectionem à periculis, liberationem à poenis, advenire sentiant; et ut, ab omnibus malis erepti, gratias tibi magnificas laeti persolvant. Offero etiam tibi preces et hostias placationis pro illis specialiter qui me in aliquo laeserunt, contristaverunt, aut vituperaverunt, vel aliquod damnum aut gravamen intulerunt; pro his quoque hominibus quos ego aliquando contristavi, conturbavi, gravavi et scandalizavi verbis, factis, scienter vel ignoranter; ut nobis omnibus pariter indulgeas peccata nostra et mutuas offensiones. Aufer, Domine, à cordibus nostris omnem suspensionem, indignationem, iram et disceptationem, quidquid potest caritatem laedere et fraternam dilectionem minuere. Miserere, miserere, Domine, misericordiam tuam poscentibus; da gratiam indigentibus, et fac nos tales existere ut simus digni gratiâ tuâ perfui, et ad vitam proficiamus aeternam. Amen. (Cap. 9).

ASPIRATIONES POST MISSAM

saepe per diem repetendae.

(Ex Card. Bona).

Quis me separabit à caritate tua, Domine Deus meus? non timor mortis, quia tu es vita mea; non amor mundi, quia ipsum sperno et omnes pompas eius; non tribulatio, quia tu, dum tribulor, mecum es; non fames, non nuditas, non paupertas, quia tu es cibus meus, operimentum meum et divitiae meae; non persecutio, non gladius, quia haec dulcia mihi sunt propter te; non creaturae, quia ante te nihil sunt.

Quando educes me de isto carcere, cui te relicto adhaesit anima mea? Quando trahes me post te, captum specie tua et pulchritudine tua? Quando mihi et toti mundo mortuus ero, ut in te solo vivam, et tu vivas in me?

O si semper te amarem, te semper possiderem, à te nunquam discederem, in te prorsus converterer!

Quid possum extra te desiderare, cum in te sint omnia bona? Nimis avarus est, cui tu non sufficis.

O amor, qui omnia potes, quando facies ut diligam te toto corde, totâ animâ, totis viribus?

Quid mihi est in coelo, et à te quid volui super terram? Iam plenum est desiderium meum, plenum gaudium cordis mei, quia tu es plenitudo mea, omne bonum et desiderium meum.

Refice, Domine, esurientem animam meam; accende frigiditatem meam igne amoris tui; illumina caecitatem meam claritate praesentiae tuae.

Verte mihi omnia terrena in amaritudinem, omnia infima et creata in contemptum et oblivionem.

Erige cor meum ad te in coelum, et ne permittas me vagari super terram.

Penetret, quaeso, huius Sacramenti virtus omnia intima mea; et quidquid in me pravum, quidquid vitiosum est, mortificet et eradicet.

In te, Iesu suavissime, sit omnis delectatio mea;

taedeat me gaudii quod est sine te; amara mihi sit omnis quies, quae non est in te.

Emitte ex te, benignissime Iesu, amoris tui radios qui me succendant, et quidquid terrenum in me est comburant et consummant, ut igne inextinguibili caritatis tuae ardeam, et vetus in me homo totus deficiat.

Utinam me rapiat ignita vis amoris tui, quae me transformet in te, et in te absorbeat, ac me tecum unum efficiat.

LITANIAE DEVOTISSIMAE

ET ELOGIA AUT SUPPLICATIONES ANTE VEL POST SACRUM.

DIE DOMINICA.

In Sanctis constituit nobis Deus praesidium. (S. Leo).

Hi sunt fratrum amatores et populi Israël; hi sunt qui multum orant pro populo et universa sancta civitate. (II Machab. xi).

Kyrie, eleison. Christe, eleison. Kyrie, eleison.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Pater, de coelis, *Deus*, qui sic dilexisti mundum, ut Filium tuum unigenitum dares, miserere mei, ut in ipsum credens, eumque sequens, dignus sim qui in sacrificium tibi illum offeram.

Fili, redemptor mundi, *Deus*, qui te pro nobis in ara crucis obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam, et qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum, et sanguinem tuum ad bibendum, miserere mei, ut tantum semper tractem mysterium eâ reverentiâ et